

РЕШЕНИЕ

№ 3051

гр. София, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 23-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА Б. ГАРВАНСКА

при участието на секретаря ЛИЛИЯ ИЛ. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА Б. ГАРВАНСКА
Административно наказателно дело № 20211110211023 по описа за 2021 година

прие следното :

Производството е по чл.58д и сл. ЗАНН – образувано по жалба на Г. В. Ж. срещу НП № 244/15.06.2021г., издадено от директора на СДВР, с което на основание чл. 209а ал. 1 от Закона за здравето на жалбоподателя е наложено административно наказание - глоба в размер на 300 лева за извършено от него нарушение на чл. 209а ал. 1 от ЗЗ вр. чл. 63 ал.4 ЗЗ – за това , че на 19.05.2021 г. около 12:30 часа в гр. София жалбоподателят се намирал на закрито обществено място в метростанция „Сливница“ и не носел предпазна маска, покриваща носа и устата в нарушение на заповед за временни протИ.еидемични мерки № РД-01- 273/29.04.2021г. на Министъра на здравеопазването , издадена на осн. чл. 63 ал.4 ЗЗ при обявена извънредна еидемична обстановка в страната поради непосредствена опасност за жи.та и здравето на гражданите от еидемично разпространение на заразна болест.

С жалбата не се оспорват фактическите констатации по НП .

Претендира се отмяна на НП поради допуснати при издаването му съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон , също поради маловажност на нарушението по чл. 28 ЗАНН . В съдебно заседание жалбоподателят представя доказателства за влошено здравословно състояние с обяснения , че това състояние е било причината да не носи предпазна маска на процесната дата.

Представител на административнонаказващия орган в съдебно заседание оспорва изцяло основателността на жалбата с подробни писмени съображения по приложението на материалния и процесуалния закон .

И двете страни претендират присъждането на разноските по делото .

По отношение на фактите по делото:

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата , прие следното като факти по делото :

Към процесния период със заповед № РД-01- 273/29.04.2021г. на МЗ , издадена на осн. чл. 63 ал.4 ЗЗ / ДВ бр. 44 /20г. / при обявена с посочени в заповедта решения на МС извънредна епидемична обстановка , в страната били въведени временни протИ.епидемични мерки поради непосредствена опасност за жи.та и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест . В изпълнение на т. 1 - 7 от Заповедта всички лица , намиращи се на закрити обществени места , вкл. метростанции , били длъжни да носят защитна маска за лице .

На 19.05.2021 г. около 12:30 часа жалбоподателят се намирал на закрито обществено място - метростанция „Сливница“ в София и не носел предпазна маска . Нарушението било възприето от свидетеля И. Я. - полицейски служител към СДВР и на жалбоподателя бил съставен АУАН на задължението по т. 1 - 7 от Заповед № РД-01-

273/29.04.2021г. на МЗ , подписан от жалбоподателя с възражение, че един от полицейските служители също бил без маска. Писмени възражения не постъпили и въз основа на акта е издадено обжалваното НП .

В съдебно заседание жалбоподателят представя доказателства за влошено здравословно състояние с обяснения , че това състояние е било причината да не носи предпазна маска на процесната дата.

Установява се от обясненията и от представените медицински документи – епикриза , експертно решение и медицинско удостоверение от лекар , че жалбоподателят след претърпяна операция на горните дихателни пътища има стеснение на трахеята и за него е протИ.показно носенето на медицински и други маски поради затруднение на дишането при физическо натоварване .

По отношение на доказателствата :

Изложеното не е спорно и се установява от непротИ.речив доказателствен материал - процесната заповед на МЗ , издадена на осн. чл. 63 ал.4 ЗЗ , също представеното в с.з. удостоверение за публикуването към процесната дата на Заповедта на интернет страницата на МЗ , доказателства за компетентност на актосъставителя и АНО , останалите документи по административнонаказателната преписка , също от обясненията на жалбоподателя и от представените от него медицински документи.

По отношение на правната страна :

-

При така установеното като факти от правна страна съдът прие

жалбата за основателна по съображения , различни от изложените в нея .

Съгласно чл. 63 ал.1 - ал. 2 ЗЗ / ДВ бр. 44 /20г. / - При непосредствена опасност за жИ.та и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1, с цел защита и опазване жИ.та и здравето на гражданите, се обявява извънредна епидемична обстановка. Извънредна епидемична обстановка по ал. 1 се обявява за определен период от време с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването въз основа на извършена от главния държавен здравен инспектор оценка на съществуващия епидемичен риск.

Съгласно чл. 63 ал.4 ЗЗ - При обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни протИ.еидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област. Заповедите по ал. 4 са общи административни актове, които се издават по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс, публикуват се на

интернет страницата на Министерството на здравеопазването и подлежат на

предварително изпълнение / ал.11 / .

Съобразно изложеното и установеното по делото, че жалбоподателят

нарушил процесната заповед за временни протИ.еидемични на МЗ , издадена на осн. чл. 63 ал.4 ЗЗ при обявена извънредна епидемична обстановка в страната поради непосредствена опасност за жИ.та и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест - законосъобразно е прието от адм. нак. орган , че поведението на жалбоподателя съответства на състава адм. нарушение по чл. 209а ЗЗ/ ДВ, бр. 44 от 2020 г / , предвиждащ глоба от 300 лв. до 1 000 лв. за ФЛ , които нарушат или не изпълнят въведени от министъра на

здравеопазването протИ.еидемични мерки по чл. 63 ал. 4 , освен ако деянието не съставлява престъпление.

Неоснователни - в протИ.речие с чл. 63 ал. 11 ЗЗ са възраженията за това ,че процесната заповед на МЗ е нормативен акт , който не е породил правни последици . Също и възраженията , свързани със Закон за ограничаване носенето на облекло, прикриващо или скриващо лицето , тъй като при обявена извънредна еидемична обстановка ЗЗ се явява специален закон , дерогиращ общия закон .

За неоснователни съдът прие и възраженията за нарушено право на защита, тъй като във връчения на жалбоподателя акт за установяване на нарушението е посочена процесната заповед на МЗ , която изрично се позовава на посочената в НП като нарушена разпоредба на чл. 63 ал.4 ЗЗ и съдържа описание и на останалите обстоятелства от значение по делото . Изложеното индивидуализира в пълна степен нарушението, за което се налага административна отговорност. Съдържанието на акта е възпроизведено и в обжалваното НП , поради което несъстоятелни са възраженията , че жалбоподателят не е могъл за разбере кое е нарушението и основанието за административното наказване.

Останалите възражения срещу постановлението са основани на обстоятелства , които не са от естество да ограничат правото на защита срещу обвинението за извършено административно нарушение , поради което също са неоснователни .

Съдът прие , че въз основа на постъпилите в съдебно заседание доказателства за това , че жалбоподателят след претърпяна операция на горните дихателни пътища и стеснение на трахеята изпитва затруднение при дишането при физическо натоварване и носенето на маска сериозно застрашавало здравето му , следва да се приеме , че жалбоподателят е действал при крайна необходимост по чл. 13 НК. Според чл. 13 НК - Не е общественоопасно деянието, което е

извършено от някого при крайна необходимост - за да спаси държавни или обществени интереси, както и свои или на другото лични или имотни блага от непосредствена опасност, която деецът не е могъл да избегне по друг начин, ако причинените от деянието вреди са по-малко значителни от предотвратените.

Поради това налице са основанията на чл. 8 ЗАНН и чл. 11 ЗАНН НП да бъде отменено поради липса на обществена опасност на деянието .

По отношение на разноските :

—

По делото е участвал адвокат – представител на жалбоподателя, с изготвяне на жалбата и представителство в съдебни заседания, за което жалбоподателят е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Но от материалите се установява, че в хода на административнонаказателното производство жалбоподателят съзнателно не е посочил относимите обстоятелства относно влошеното му здравословно състояние . Тези обстоятелства не са посочени и в жалбата , а едва в съдебно заседание. Решаващите за изхода на делото обстоятелства относно здравословно състояние на жалбоподателя не се оспорват от адм. нак. орган , поради което съдът прие , че адм. нак. орган като ответник по делото не е дал повод с незаконосъобразно поведение за оспорването пред съда .

В разпоредбите на чл. 63д ЗАНН и чл. 143 ал. 1 АПК не са уредени случаите на отмяна на адм. акт , при които адм. нак. орган като ответник по делото не е дал повод за оспорването пред съда с незаконосъобразно поведение , поради което на осн. чл. 144 АПК субсидиарно приложение следва да намерят разпоредбите на ГПК . В случая - по аналогия чл. 78 ал.2 ГПК , предвиждащ , че ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца.

Съобразно изложеното искането на жалбоподателя за присъждането на разноси е неоснователно .

Следва да бъде уважено искането на адм. нак. орган за присъждането на разноси. На осн. чл. 63д ЗАНН , чл. 143 ал.3 АПК и Тълкувателно решение № 3 / 2010 г. на ВАС, т. д. № 5/2009 г. , в тежест на жалбоподателя следва да се възложи заплащането на разноси за възнаграждение за участие на юрисконсулт на административно- наказващия орган по делото в съответствие с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ - в минимален размер 80лв. .

По изложените съображения на основание чл.63 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Н П № 244/15.06.2021г., издадено от директора на СДВР, с което на основание чл. 209а ал. 1 от Закона за здравето на жалбоподателя Г. В. Ж. е наложено административно наказание - глоба в размер на 300 лева

ОСЪЖДА Г. В. Ж. да заплати в полза на СДВР сумата от 80 лв. - разноси за участие на юрисконсулт по делото .

ОТХВЪРЛЯ искането на жалбоподателя за присъждането на разноси .

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщението за изготвянето му пред Адм. съд - София .

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____